

nisteren en pastil her, og så må der gerne svares med pastil i munden.

Vi går i gang. Den første er hr. Per Clausen, derefter er det fru Lissa Mathiasen, og til sidst er det hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu var jeg ikke overrasket over, at socialministeren ikke ønsker at pålægge ejerne flere pligter.

Men jeg var måske lidt overrasket over, at ministeren fik lavet en beskrivelse af forholdene, hvor man måtte få det indtryk, at ministeren mente, at der ikke var nogen problemer, og hvis der var problemer, var det eksisterende regelsæt tilstrækkeligt.

Kan ministeren så forklare, hvorfor vi gentagne gange får henvendelser fra lejere, som bor i boliger, hvor de lider under skimmelsvamp, hvor deres børn bliver syge, og hvor det tilsyneladende ikke er muligt at få gjort noget ved det? Hvad kan forklaringen være på det, når nu ministeren siger, at vi har et regelsæt, der sådan set gør, at det næsten er nemt at få løst det her problem?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tror, jeg flere gange understregede, at det er alvorligt, når der er de her problemer, og at det kan have barske konsekvenser for mange familier. Men det, jeg ønskede at gøre opmærksom på i forhold til forslaget, er de mange muligheder, der rent faktisk er for at gøre sit problem gældende, altså for at rejse sagen enten det ene sted eller det andet sted og så få undersøgt forholdene m.v.

Som nævnt er jeg jo også åben over for, at der bliver foretaget en undersøgelse på området for at komme det nærmere.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Ministeren må vel være enig i, at de modeller, som ministeren opstillede for, hvordan man skulle løse problemerne, jo nok alle sammen er karakteriseret af en vis sagsbehandlingstid og en vis langsommelighed. Og det er vel et selvstændigt problem, særlig hvis der er tale om børnefamilier, hvor vi ved, at hvis børn opholder sig i områder, hvor der er skimmelsvamp, kan det meget hurtigt få meget alvorlige konsekvenser. I den sammenhæng er det vel oplagt at fastholde ejerens ansvar for lejlighedens standard.

Der er vel også den klare forskel mellem en lejer og en, der ejer sin egen bolig, at lejeren, hvis der er tale om bygningsmæssige fejl, faktisk er nødt til at få ejeren til at gøre noget ved det, mens man selv kan handle, hvis man ejer sin egen bolig. Så det er vel alligevel ikke helt så urimeligt at sige, at der skal påhvile ejeren af en udlejningsbolig et særligt ansvar i de her sager.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

I en situation med skimmelsvamp skal man jo først og fremmest gå til udlejeren, fordi det angår forholdet mellem de to parter.

Men der er jo også, som jeg har nævnt, muligheden for at gå til huslejenævnet eller beboerklagenævnet, og der er muligheden for at gå til kommunen. Og der er jo ingen tvivl om, at kommunen straks skal reagere og undersøge forholdene for at se, hvilke initiativer der så skal tages.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det glæder mig at høre, at ministeren går så langt som til at sige, at det er uacceptabelt, at nogen skal bo med skimmelsvamp. Det er jo et meget godt afsæt.

Nu har ministeren i svaret til hr. Per Clausen, men også i sit eget svar tidligere givet udtryk for, at man kan bruge huslejenævnet, man kan bruge boligretten, og man kan bruge kommunen, så jeg vil godt høre, hvor længe ministeren mener det er acceptabelt, at man skal bo i en bolig med skimmelsvamp.

Vi har styrtende mange sager, og det er ikke måneder, vi taler om. Vi taler om 1, 2, 3, 5, 7 år, hvor folk stadig væk kæmper, og hvor der ikke er nogen afklaring på deres sag. Mange af de mennesker bor altså stadig væk, inklusive børn, i boliger med skimmelsvamp. Hvad vil ministeren gøre konkret for, at man ikke skal bo der i hverken 2, 4 eller 6 måneder, efter at skimmelsvampen er blevet konstateret?

Kl. 17.50

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Altså, der er jo ingen tvivl om kommunens forpligtelse til at undersøge forholdene, og konstateres det, at det er sundhedsfarligt at bo i den pågældende lejlighed, ja, så skal kommunen tilbyde familien genhusning. Og jeg er fuldstændig enig i, at det er vigtigt, at der her og nu bliver fulgt op på, at der er skimmelsvamp i boligen, og at der bliver gjort noget ved det. Der er